

OP IJSLANDERS DOOR DE SNEEUW: TOPERVARING OP DE NOORDPOOL

Kijk uit dat je niet voorover van je paard valt, waarschuwt Lucie. Haar ijslander ploegt stoer door de diepe sneeuw. Soms gaat hij er tot zijn buik in, soms nog dieper, dan moet Lucie er even af om een andere route te vinden. Onze paardjes volgen even dapper. Sneeuw, ijs, water, nat zand, omhoog en omlaag over hobbelige velden: op hun kleine hoefjes, voorzien van spikes, dragen ze ons overal doorheen.

Sneeuw en ijs, dat zijn omstandigheden die je kunt verwachten als je de poolcirkel bent overgestoken voor een wintertocht op de Noorse eilandengroep de Lofoten. Maar dat de kleine, oersterke en stoere IJslandse paardjes nergens voor terugdeinzen? Ongelofelijk.

Mijn IJslandse paardje heet Hera, naar de godin uit de Griekse mythologie. Maar ik geef haar de bijnaam Tina, want ze lijkt precies op de legendarische zangeres. Ze heeft een wilde bos manen, die zich maar moeilijk laat temmen. En dat geldt ook voor haar karakter. Poetsen en opzadelen op stal? Beng - beng - beng, mevrouw slaat met haar hoeven ongeduldig tegen de staldeur aan. Opschieten! Ik wil eruit!

Maar het is ook snel zover. Net buiten de stal stijgen we op om eerst de nabije omgeving te gaan verkennen. Met z'n drieën, Morgane en Nadège uit het Franstalige deel van Zwitserland

en ikzelf, rijden we achter Lucie een grote ronde om 'onze' berg. Een stevig stuk graniet, dat bijna 400 meter omhoog rijst, boven de Noorse zee uit. En dat met een heleboel andere grillig gevormde bergen langs een gekartelde kustlijn de horizon bepaalt. Een decor dat de Vikingen in de jaren 800 - 1050 aansprak. En dat in deze tijden niet alleen toeristen verbijstert. Hollywood heeft Noorwegen ontdekt en Tom Cruise deed de Lofoten aan voor de zevende - in juli 2023 te verschijnen - film in de reeks *Mission: Impossible*.

We rijden intussen langs de plek waar de Vikings meer dan 1000 jaar geleden vergaderden over kwesties van leven en dood. Lucie gebaart naar een komvormig terrein, een natuurlijk amfitheater dat nu met sneeuw is bedekt. Hier zou de gevreesde leider Tore Hjort met zijn mannen hebben overlegd. Trekken we ten strijde, gaan we op handelsreis of gaan we haring of kabeljauw vangen?

Vissen gebeurt in ieder geval nog steeds op de Lofoten, zien we een eindje verderop. Aan houten droogrekken hangen grote kabeljauwen drie maanden in de buitenlucht te drogen. Een conserveringsmethode die de Vikings uitvonden en die een jarenlang houdbaar product oplevert. Stokvis, die niet alleen dezelfde status heeft in de Europese Unie als champagne of Gouda, maar ook geld in het laadje brengt. De gedroogde kabeljauw vindt gretig aftrek in de wereld, van Afrika en Zuid-Amerika tot de landen rond de Middellandse Zee.

Intussen zijn we op driekwart van onze ronde om 'onze' berg. Tijd voor een picknick in de natuur! Dat blijkt een met ijs bedekte parkeerplaats te zijn. Op hun spikes stappen onze paardjes er doodgemoedereerd overheen, maar zodra wij zijn afgestegen merken we dat het spekglad is. Hera - Tina - geeft me een speels duwtje met haar snuit en daar lig ik bijna onderuit, met warme thee en al. De picknick komt uit een bestelwagen. Op een minibarbecue maakt Lucie (vegetarische) worstjes klaar, wrap eromheen, lekker sausje erop, happen maar!

We zijn hier vlak bij een strandje en dat is dan ook ons eerste doel na de lunch. Het is populair bij de surfers, en ja hoor: die liggen hier in het zeewater! Een surrealistisch tafereel. Maar we staan er niet lang bij stil. Wij gaan lekker spelen op het strand. Eerst oefenen we de tölt. Die speciale gang van de ijslander, waarbij de rug vlak blijft en de beentjes 1, 2, 3, 4 worden neergezet. Een soort snelwandelen, maar dan met het tempo van een draf. Zo comfortabel en ontspannen, dat je er vanzelf een hele grote glimlach van op je gezicht krijgt.

Maar dan gaan we natuurlijk ook galopperen. En wedstrijdjes doen.

Die we beurtelings winnen. We leren de karakters van onze paardjes meteen goed kennen. Hera wil wel gas geven en de concurrenten inhalen. Mirmir van Morgane heeft een kleine voorsprong nodig, want als hij eenmaal achterligt, dan gelooft hij het wel en blijft hij staan. Hij weet blijkbaar dat we toch wel terugkomen. Zo tölten en galopperen we heen en weer over het strand. Lucie filmt ons en maakt foto's. En wij hebben plezier.

NOORSE OTTOLENGHI

's Avonds eten we in het restaurant dat in de verbouwde hooischuur boven de stallen is gevestigd. Voor de Françaises staat er stokvis op het menu, voor mij heeft de Noorse Ottolenghi die hier in de keuken staat iets heerlijks met in Nederland vergeten groenten gemaakt. Een lokaal biertje maakt het af.

Sneeuw en ijs, wind, ... maar die de kleine, oersterke en stoere IJslandse paardjes deinzen nergens voor terug!

Het regent en waait de hele nacht, maar 's ochtends is het rustig weer. De zon prikt soms zelfs door de wolken heen! Toch maar regenkleding aan, besluit ik. We gaan naar een eiland verderop, Vestvågøy, dat wat groter is en heel veel baaien met mooie strandjes telt. De paarden gaan met de trailer en wij rijden erachteraan. De raketvormige kerk midden tussen de grillige, wit besneeuwde bergen geeft het landschap iets sciencefictionachtigs. Ernaast ligt een gereconstrueerde Vikingboerderij, gebouwd op de fundamenten van een echte. Nu is het Vikingmuseum hier gevestigd. Maar ons doel is een andere boerderij, die van geitenhouderij Aalan Gård, waar we zullen lunchen. Op een parkeerplaats langs de weg stijgen we op om er met een grote omweg naartoe te gaan. Over gravelpaden, waarop we uitstekend kunnen tölten, draven en galopperen.

Het weer verandert hier zo snel. Het ene moment blauwe lucht, het ander moment zware bewolking.

Met een beetje geluk en de juiste omstandigheden kan je het noorderlicht zien.

Als we weer opstijgen, ontdekken we dat het gezegde dat niets veranderlijker is dan het weer hier op de Lofoten is uitgevonden. De blauwe stukjes lucht hebben plaatsgemaakt voor zware bewolking, waaruit regen, hagel en natte sneeuw

valt, voortgejaagd door de wind. Op Aalans preisoep, brood en kaas trotseren we dat. Ons einddoel is het Vikingmuseum, dat we met een paar lange 'runs' (zoals Lucie ze noemt) in tölt en galop over de gravelpaden bereiken.

De hongerige magen worden gestild met een welgekomen lunch.

Ook de volgende dag gaan we naar Vestvågøy. Over een besneeuwde pas klimmen we naar Unstad, het noordelijkste surfstrand ter wereld. Maar de zee is woest vandaag en de surfers laten zich niet zien. Wij hebben het rijk alleen en galopperen heen en weer. Dan weer terug. Ook nu kunnen we een paar stukjes tölten, totdat het weer ineens omslaat. Terwijl we bekogeld worden met hagel klimmen we de pas weer over, diep in onze kragen gedoken.

Op de plek waar we vanochtend opstegen blijkt tot mijn verrassing ook een geitenboerderij te zijn. Van een Nederlander deze keer. Zijn heerlijk verzorgde lunch - brood, jam, verschillende soorten kaas, worst, eitjes - is besprenkeld met zout dat verrijkt is met Noors zeewier: een product waar zijn vrouw, die Japanse roots heeft, voor tekent.

Auteur Milja de Zwart (r) op het strand langs de Noorse zee.

NOORDERLICHT

's Avonds gaan we de sauna in. Het is een soort van hobbithuis aan het strand, aan de overkant van de weg naar de stallen en het restaurant. Op de heenweg zien we dat de lucht helder is, een belangrijke voorwaarde om het noorderlicht te kunnen zien. We verheugen ons erop. Als we beurtelings uit de sauna gaan om op onze blote voeten op een ijsklomp af te koelen - een slap alternatief voor een duik in de zee, toegegeven - speuren we de hemel af. Maar geleidelijk aan betreft het weer. Sterker, het begint te sneeuwen. Maar als we teruglopen naar ons Noorse hutje krijgen we weer hoop. Opnieuw trekken de wolken weg. En ja, als we op het uitzichtpunt aan de kust staan zien we groene gloed aan de randen van de lucht. Misschien niet zo groots als de Noordse natuurlijke lichtshows die je vaak op foto's ziet, maar toch!

IJSLANDS PAARD HEEFT NOORSE OORSPRONG

Het IJslandse paard komt oorspronkelijk uit Noorwegen. Meer dan 1100 jaar geleden brachten de Vikingen paarden naar het woeste, vulkanische eiland. Vooral uit Noorwegen, maar ook van de Schotse eilanden die ze gekoloniseerd hadden. De barre omstandigheden op IJsland hebben het paardenras oersterk, tredzeker en snel gemaakt. Bovendien is het raszuiver gebleven. Ooit is er een poging gedaan om het paard te kruisen met oosterse paarden. Maar dat mislukte en in 982 verbodde het IJslandse parlement de invoer van paarden uit het buitenland. Dat verbod geldt nog steeds. IJslanders die van het eiland gaan, ook al is het om aan wedstrijden mee te doen, mogen niet meer terug. 🐾

PAPARAZZI

Op onze laatste dag alweer maken we een driestrandentocht, aan de westkust van Vestvågøy. Twee van de drie stranden zijn begrippen onder reizigers: Uttakleiv en Haukland. Een haag van fotografen verwelkomt ons op Haukland. Even voelen we ons wereldberoemde ruiters. Maar het is het landschap waar de paparazzi op afkomen. Het zijn de ronde keien op het strand, die contrasteren met de ruwe kartels van de bergen eromheen, en de turquoise, schuimende zee die in het middelpunt van de belangstelling staan. Wij doen intussen heel veel wedstrijdjes. Als we uitgespeeld zijn en een stukje omhoog klauteren, op naar het volgende strand, kunnen we tevreden terugblikken op een wirwar van sporen.

Het is bijna tijd om afscheid te nemen van de paarden. Maar we krijgen nog één kans. Wij krijgen de noorderlichttocht, die eigenlijk bedoeld was als welkomstrit maar die door zware storm niet door kon gaan, nu als toetje. Ik krijg de grote lieve Idi, een witte ijslander. Hij vindt het wel een beetje spannend om in het donker kriskras door de sneeuw te stappen, naar het strandje bij de sauna, door de velden achter de stallen, langs de golflijns en ons huisje. Maar eerlijk gezegd vind ik dat ook. Stel je voor dat we dit de eerste avond hadden gedaan. Dat was helemaal spectaculair geweest, ook zonder noorderlicht! 🐾

Tekst en foto's: Milja de Zwart

Voor meer informatie:

Trailfinders Ruitervakanties

<https://www.horseholiday.com/noorwegen/verken-magische-lofoten-te-paard/>

Tel: 012-747494

TRAILFINDERS RUITERVAKANTIES

SPECIALIST IN PAARDRIJVAKANTIES

**BEL VOOR
INFO
012 74 74 94**

WEEKEND, TREKTOCHT,
CATTLE DRIVE, PONYKAMP,
BEGINNER, GEVORDERD,
INDIVIDUEEL OF GROEP

www.trailfinders.be
info@trailfinders.be